SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 20 JULI 1939

ALS ER 'N ZOMERFEE JARIG IS!

229

Hoe Tilly en Toosje vriendinnen werden

ILLY was jarig geweest en haar vurigste wens was nu vervuld. Bij de vele geschenken, die ze had gekregen, was ook een hondje, een écht hondje, Dickie genaamd. Dickie had zacht-glanzend krulhaar, droeg een leren halsbandje en was spoedig beste maatjes met Tilly. Dickie had dan ook een leuk leventje. Hij sliep in een mooi mandje, op een fluwelen kussentje en kreeg kluifjes om van te watertanden. Eenmaal per week mocht hij in Tilly's poppenbad en dan bromde en kefte hij dat horen en zien verging. Geen wonder dat Tilly hem een snoes en een schat vond.

Op zekere dag, al kort na zijn komst. was Dickie plotseling zoek! Hij bleef de hele dag weg en kwam pas 's avonds weer opduiken. Tilly bromde erg, maar lang kon ze toch niet boos op hem blijven, maar ze nam zich stellig voor om hem voortaan beter in het oog te houden. Maar ja, zodra Dickie de volgende dag zijn kans schoon zag, was hij wéér spoorloos verdwenen en ook nu bleef hij de hele dag weg. Tilly dacht eerst, dat haar kleine viervoeter zwerversmanieren had en langs de straten stroopte, maar diezelfde avond kwam hij kalmpjes naar huis wandelen en zag er helemaal niet vervuild uit, ofschoon het die dag veel had geregend. Honger had hij ook al niet, zodat Tilly er niets van begreep. Dat ging nu iedere dag zo en één keer had hij, toen hij terugkwam, zelfs een rood lintje om. Dat was het toppunt. Tilly had al 'n paar keer geprobeerd de hond te volgen, doch steeds was hij haar te slim en te vlug af geweest. Het deed haar verdriet en ze wilde beslist achter Dickie's geheim komen. Daarom besloot ze, hem eens heel, heel stilletjes te volgen: misschien zou hij dan niet gaan rennen en zou ze hem bij kunnen houden. De volgende morgen lukte dat inderdaad. Dickie stapte heel kalm het huis uit en vervolgde zijn weg zonder zich te haasten. Tilly volgde op een afstand en hield hem goed in het oog. Zo gingen ze de ene straat in, de andere uit, tot ze eindelijk in een steeg kwamen, waar Dickie een openstaande winkeldeur binnenwipte. Vlug holde Tilly nu naar het kleine winkeltje. Er lagen kleurige lappen, beschilderde voorwerpen en fijn borduurwerk, maar dáár had Tilly nú geen oog voor. Ze volgde Dickie's voorbeeld en wipte ook naar binnen. In de winkel bleef ze staan en ze hoorde toen in het achterhuis opgewonden hondengekef en een vrolijke, vriendelijke kinderstem. Stil sloop ze naar de tussendeur, keek nieuwsgierig door het kiertje, en wat ze toen zag! Nee.... dat was enig! Dickie zat gewoon op bed bij een klein meisje, dat ongeveer zo oud was als Tilly zelf. Het kleine, onbekende kind zag er heel witjes en tenger uit. Ze kuste, streelde en vertroetelde het hondje, dat van blijdschap maar heen en weer sprong en zeer uitgelaten deed. Eerst wilde Tilly boos

Dickie zat gewoon op bed bij een klein meisje....

worden, doch ze hield zich dadelijk in en riep zachtjes:

„Dickie! Dickie!"

Maar Dickie luisterde niet en alleen het meisje in bed schrok op, toen zij de naam van het hondje hoorde noemen, en een vreemd meisje voor de tussendeur zag staan.

„O," stamelde ze, „wie ben je..? Ja, ik weet het al!"

„Wat bedoel je?" vroeg Tilly. „Ken je me dan?"

Tilly was een en al verbazing en kwam naar Toosje toe.

„Zie je." zei Toosje, „het is een hele geschiedenis. Dickie heet eigenlijk geen Dickie, maar Snuffeltje. Vroeger was hij van mij, doch moeder had een paar weken geleden geen geld om een nieuwe belastingpenning voor hem te kopen. Ze heeft toen noodgedwongen Snuffeltje aan iemand gegeven, die een goeden baas voor hem wist. Je begrijpt hoe vreselijk ik het vond, maar moeder heeft eerst goed geïnformeerd, waar Snuffeltje terecht kwam. En omdat we de penning nu eenmaal toch niet konden betalen, zei moeder dat het beter zó was. Moeder vertelde me dat hij een goed meesteresje had gekregen, dat Tilly heette. Ik heb zelfs gehoord, dat Snuffeltje op een fluwelen kussentje sliep! Op zekere dag verscheen Snuffeltje weer hier, maar ik wist dat het niet eerlijk zou zijn geweest, als we hem hier hielden. Daarom moest hij 's avonds telkens weer naar jou terug. Ik begrijp wel, dat je hem erg zult hebben gemist, Tilly, maar zie je, ik mis hem ook zo.... Ik lig hier de hele dag alleen als moeder in de winkel is of boodschappen doet. Ik kan niet lopen en hij was mijn enig speelkameraadje."

Tilly zette zich op de bonte lappendeken, dicht bij Toosje, en glimlachte. „Weet je wat, Toosje," zei ze. „Natuurlijk wil ik Dickie, of Snuffeltje als je wilt, ook niet graag missen. Net als jij, ben ik veel alleen en ik was juist al zo blij met mijn hondje. Maar.... ik weet een prachtige oplossing! We nemen hem samen. Ik zal vaak bij jou komen spelen en overdag, als ik mijn lessen heb, mag hij bij jou zijn!"

„Zou dat werkelijk kunnen?" vroeg Toosje bezorgd. „Zie je, ik zou 't reuzen fijn vinden. Het is niet druk in de winkel en daarom gaat moeder nu en dan bij andere mensen naaien, om iets bij te verdienen. Dan blijf ik hier alleen achter."

„Ik vind het hier echt knus en gezellig," zei Tilly vrolijk. „Maak je maar geen zorg Je zult eens zien dat we 't samen prettig zullen hebben en hoe goed we 't met elkaar zullen kunnen vinden. Ik breng nu en dan eens 'n mooi boek mee of een handwerkje en ik kom zo vaak als ik kan. Moeder zal het heus wel goed vinden. Ze was er ook erg over verwonderd, dat Snuffeltje zo veel op stap was. Nu begrijp ik het best, hoor!"

Intussen kwam Toosje's moeder thuis en ze vond het tweetal aandachtig over een boek gebogen, met Snuffeltje tussen de meisjes in.

Dat was de eerste dag van een hele lange reeks van dagen, die Tilly en Toosje gezellig bij elkaar doorbrachten. Ze ruilden boeken, deden samen allerlei spelletjes, terwijl Snuffeltje nu twee meesteresjes had en erg in zijn schik was. Nooit was Tilly meer alleen, want na haar lessen holde ze gewoon naar Toosje. En Toosje voelde zich ook niet meer eenzaam. Overdag was Snuffeltje bij haar en na vier uur kwam Tilly. Zo was Snuffeltje oorzaak, dat Tilly en Toosje twee echte vriendinnen werden en dat het kleine bleke meisje met reuzenschreden vooruitging. Toen 't zomer was, mocht ze op en wat buiten wandelen in de zon. Dan kefte Snuffeltje van blijdschap en Toosje keek dankbaar naar de mooie natuur, die haar omringde, maar vooral naar Tilly van wie ze dolveel was gaan houden.

WILLY SCHERMELÉ

ANNIE'S DROOM

„Vliegen, ja, dat zou 'k wel willen,"
Had die Annie vaak gezegd,
„Maar dan moet m'n pop Katrijntje,
Mee met mij de lucht in, echt!"

Op een keer, wis en waarachtig,
Zag het kind haar wens vervuld.
Pop en zij vlogen door 't luchtruim,
In een zee van licht gehuld.

In de cockpit een kabouter
En die snaterd' onvermoeid:
„Daar benee ligt moeder aarde,
Waar je zelf bent opgegroeid.

Zeg, ik vlieg tot aan de sterren
En we plukken er wat af!"
„Mag je niet!" zei Annie ernstig,
„Want dan krijg je heus veel straf!"

„Poeh!" zei de kabouter lachend,
„Nou, dan duik'l ik in die plas......"
Annie gilde en schoot klaar wakker....
Blij dat ze in haar bedje was!

VALLY

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
door HAROLD R. FOSTER

KITTY MUIS EN HAAR HOND

DOOR BRANDON WALSH

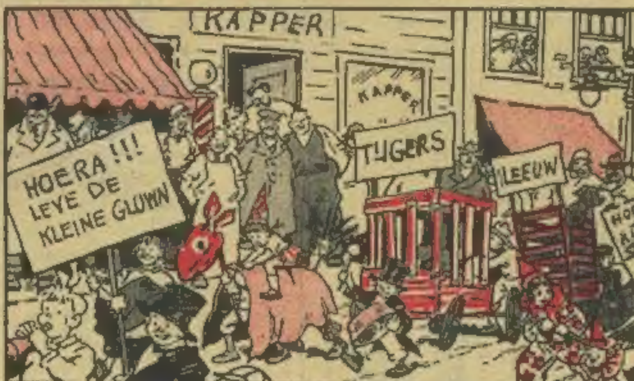

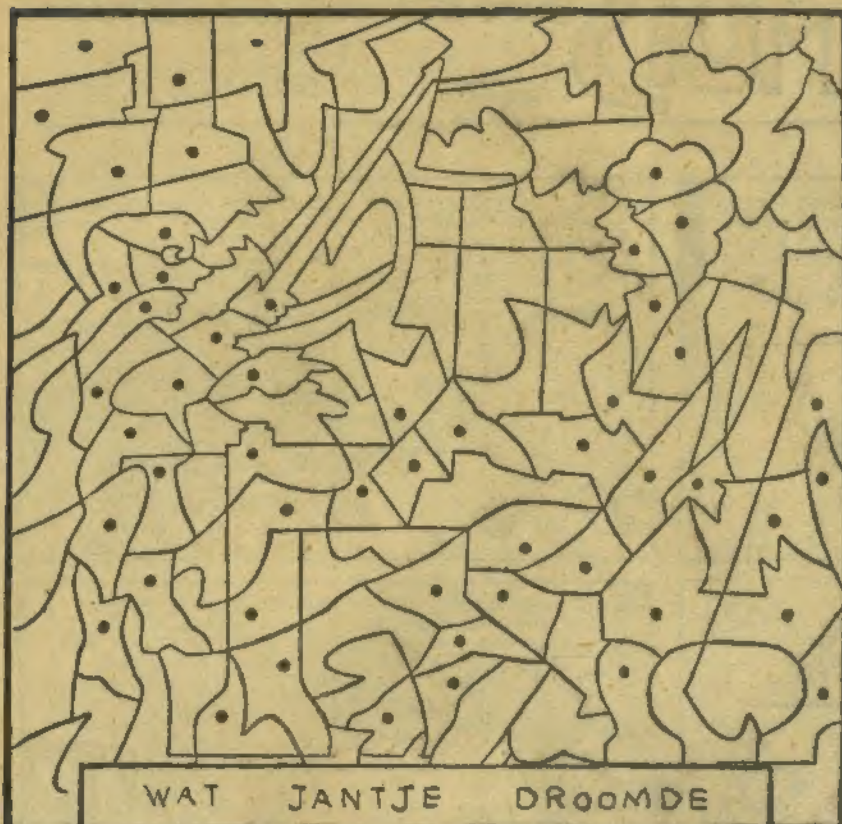

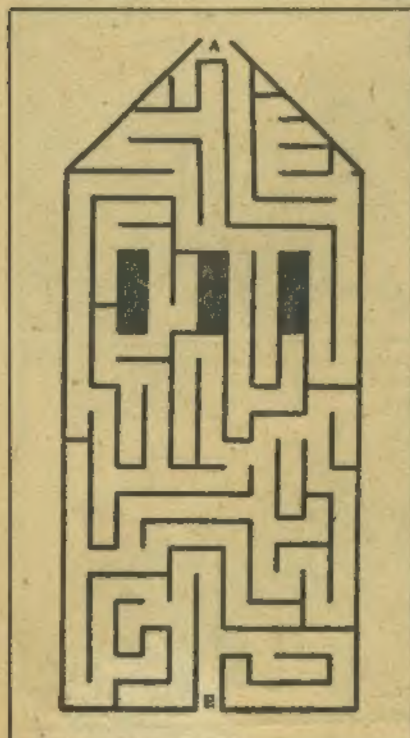

BONT ALLERLEI

IEDER Z'N BEURT Jantje was 't moe, altijd in die schoolbanken te zitten. „Juf," zei hij, „ga jij nu maar eens op m'n plaats zitten, dan kan ik ook eens les geven!"

En wat Jantje 'n plezier had. Helaas! Jammer was het voor hem, dat dit alleen maar in z'n droom gebeurde en, zoals jullie weten, dromen zijn bedrog. Toch een aardig plaatje. Kleur het maar eens gauw.

WIE VINDT DE WEG?

De ingang van deze doolhof is daar, waar de letter E staat en de uitgang ligt bovenaan bij de letter A. Zoek de juiste weg nu maar eens op, maar pas op dat je niet op de talrijke zijweggetjes terechtkomt.

EEN STIJGKANS

Dit groepje letters verbergt een beroep dat zeker beste kansen biedt om zeer hoog te komen in de wereld. Kunnen jullie de letters weer in de juiste volgorde rangschikken om dat beroep te vinden?

V E R G L E I.

LETTERPUZZLE

De gevraagde letters van elk woord hebben we al voor jullie ingevuld. Jullie moeten ze alleen nog maar op de juiste wijze rangschikken.

1	O	D	V	N	L	E
2	N	A	A	A	S	N
3	D	E	U	A	A	C
4	R	F	K	I	A	A
5	L	E	K	I	N	K
6	G	E	T	E	N	R
7	T	A	I	L	E	I
8	I	N	D	R	E	E

1. Een onzer grootste dichters, wiens naam je zeker kennen moet.
2. Een geurige vrucht, meestal zie je die in schijven.
3. Krijg je op je verjaardag.
4. De naam van een werelddeel.
5. Is een soort metaal.
6. Is een ander woord voor: broos of teer.
7. Naam van een land in het zuiden van Europa.
8. Een ander woord voor: horizon.

Heb je alle letters op hun eigen plaatsje gezet, dan vormt de eerste rij naar beneden de naam van iets, dat jullie allemaal graag wilt hebben. (En wij ook!)

Oplossingen vorig nummer

TOVERVIERKANT

	1	2	3	4
1	W	E	L	P
2	E	D	E	L
3	L	E	N	A
4	P	L	A	S

TJA! DIE CIJFERS!

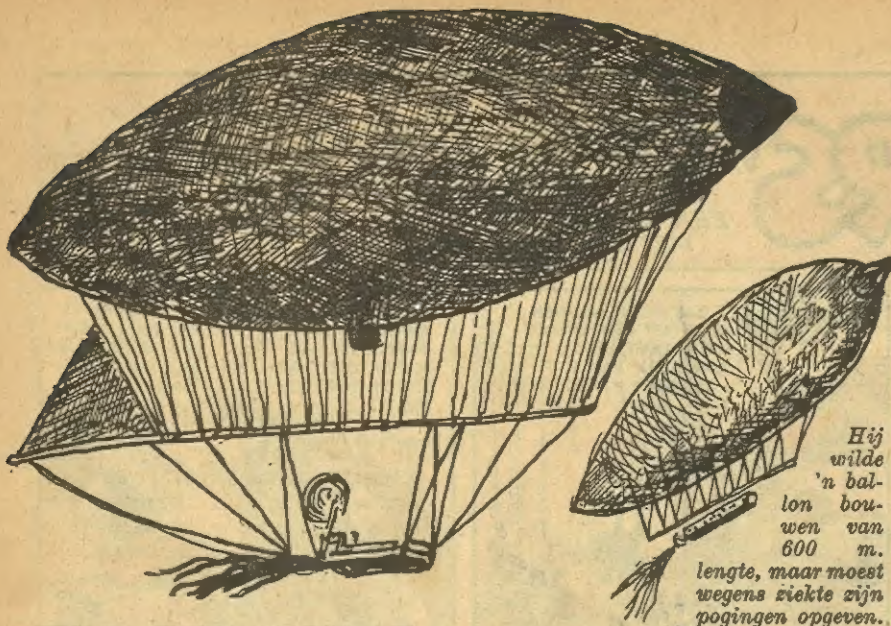
Het resultaat is steeds een getal dat uitsluitend is samengesteld uit hetzelfde cijfer als dat waarmee men het eerst heeft vermenigvuldigd. Dus of wel allemaal 1, of 2 of 3, enz. al naar gelang men vermenigvuldigd heeft met 1, 2, 3 enz.

WAAR IS HET VROUWTJE?

Het plaatje helemaal omdraaien en dan zien jullie 't vrouwtje tegen de mast staan.

WIE HENGELT ER MEE?

1. Bot. 2. Karper. 3. Zalm. 4. Schol. 5. Baars. 6. Voorn.

Hij wilde 'n ballon bouwen van 600 m. lengte, maar moest wegens ziekte zijn pogingen opgeven.

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

13. BESTUURBARE LUCHTSCHEPEN

Henri Giffard, een Fransman, was de eerste, die op practische wijze demonstreerde, dat een luchtballon geschikt was te maken voor de luchtvaart, door middel van een mechanisch bewogen instrument.

Giffard was een soort autoriteit op 't gebied van alles wat het „lichter dan lucht" betrof en ook op 't gebied van stoommachines.

Het eerste, door stoom voortbewogen luchtschip dat hij bouwde, woog ongeveer vierhonderd pond en de motor had een sterkte van drie paardekrachten. Hij gaf aan zijn ballon de vorm van een sigaar van ongeveer 43 ½ meter lengte met een doorsnee van twaalf meter. Aan de ballon hing hij een cabine, waarin de motor en de propeller waren opgesteld en waarin hijzelf ook plaats nam. De ketel van de machine zat in een metalen netwerk om de vlammen te beletten het waterstofgas van de ballon in brand te steken.

Op 24 September 1852 vloog Giffard met zijn luchtschip over Parijs, met een gemiddelde snelheid van 9 ½ kilometer per uur.

Volgende week no. 14:
Een record tegen wil en dank.

KAT EN MUIS

Geef elkaar de hand en vorm 'n cirkel. Steek de handen omhoog, zodat er tussen elke twee spelers of speelsters een boog staat. Hij of zij, die de kat voorstelt, loopt buiten de cirkel rond en mag een van de spelers of speelsters aanraken. Wie geraakt wordt, moet weglopen steeds tussen de anderen door en de kat moet precies dezelfde weg afleggen. Mist de kat, dan begint het spel opnieuw, ook wanneer de muis (dat is diegene die rondloopt) drie keer rond de cirkel is gelopen; vangt de kat de muis vóór die tijd, dan neemt de kat de open plaats in en wordt de muis de kat voor het volgende spelletje.

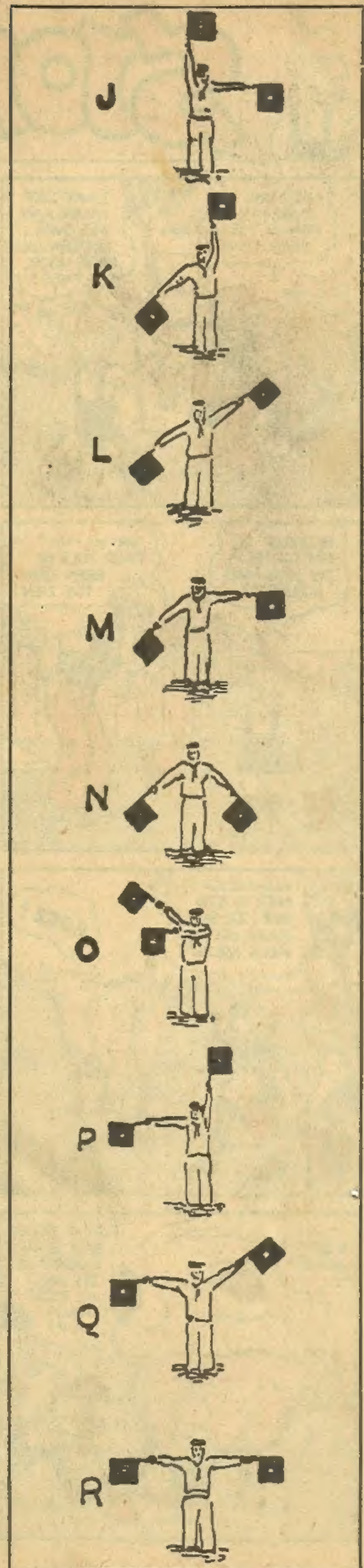
WIE DOET HET HEM NA?

'n Appel of 'n ander voorwerp oprapen van de grond l i j k t niet zo moeilijk. Het hangt er maar van af, h o e je 't moet doen. Probeer het maar eens als volgt: Je legt 't voorwerp op de grond. Ga op je knieën zitten en leg in de knieholten een stok. Dan breng je de handen langs achter onder de stok door en je legt ze met de palmen vlak tegen de grond.

En nu komt het! Tracht nu de appel, die voor je ligt, met de m o n d op te nemen, zonder je handen van de vloer te verwijderen. Het is niet zo makkelijk! En als 't je lukt heb je de appel dubbel en dwars verdiend.

SEINEN MET DE ARMEN

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

EEN GESCHIEDENIS MET EEN STAARTJE.

88.

